

Sy-li spěwał,
Pilnje dželał,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje dželaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty

Z njebies mana
Njeh čí khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čé! F.

Gserbiske niedželske łopieno

W Budyschinje

17. junija 1934

Baugen

3. niedžela po šwjatej Trojizy.

Lut. 15, 1—10.

Žadne došč žu w našim žiwjenju te hodžiny, w kotrych žebi khwile wošnjemy, ras na džěło našeho Boha na našej dušce kěžbowac. Žemu žo džě, kaž žo nanej a macyer hysto džě: džěczi maja jěju lubosć kóždn džěń a tehodla lědom na nju kěžbujaj. Hdnž Žesuf w žwojich kražnych pschirunanjach wo pytanju a napominanju, nježenju a wstajanju tuteje Božej lubosće k hrěšnikam powěda, to potajkim tohodla čžini, so by nam woczi wocžinił sa Božě džiw, kiž žo w potajnosćci čžłowiskeje dušce staju. Ščtož na nje kěžbujaj, ma lute spodobanje na nich. Tohodla: Wocžin woczi sa wumóžerske džěło žwojeho Boha!

„Hdnž wón jenu wot nich šhubi...“ i tym žo tele džěło sapocžnje. Njěje to spodžiwne? Kaž móže žo žiwemu Bohu čžłowiska dušce šhubic? A tola Žesuf Judascha pschi wščem žwěrnym džěle tši lěta dotho šhubi! S Božěju rukow, ale niž i Božěju wocžow — to je Bohužel šnamjo wjele ludži, kiž běchu junu w jěho bliskosćci. Hacz na ložkomyžnosć žwojěje wutrobny pošluchachu, abo hacž pytachu kwětki, kiž pschi pucžu kčžejachu, hacž žo kaž přenjeje čžłowjekaj w paradisu šwjateho Boha bojachu, hacž chychu žami i knjesom bncž a njechachu žo dale dacž wot Božeho ducha wocžahnyčž, hacž se Laodizejskej wóžadu džachu: Ža žym bohatty a mam do wole došč a njepotřebam ničžoh! — ščto chje to wjedžecž? Došč — ruzn Božej hnadny, kotrejž jich pschězo sažo džeržeschtej a šbėhašchtej, dnyrbjeschtej jich jěneho dnja šrudnje hnutej pusččicž. A ščtož Božej ruzn pusččitej, to pschězo hłubje pada, dočelž stej pod kamžnym šakonjom kaž kamjeń, kiž móž našej semje na žo čžehnje, hdnž jón pusččizich. Ženož ščtož žo i wnjóča džerži, tule semsku móž pschewinje. Čžłowiska wi-

na, so Božu hnadu šazpiwaju a šhubja, je, i kotrejž žo Božě džěło sapocžnje.

Tež džěńša hišćě tón kamžny napohlad! S kělo lubosću dnyrbi tola naš Boh do žwěta pohladacž, so njěje pschězo hišćě wošpróžnył! Žeho šwjatej woli napšchězo stejaj žyke ludny, žyke čžahny. Kaž tola čžłowjekstwo njewuměrjenu lubosć žwojeho Knjesa pschěčžini! Dži do wustawow šnutskowneho mižionstwa, tam pošnajesč, ščto móže Boh tón Knjes čžinicž, hdnž žo jěho lubosćci wutrobny wotewrijeja. Ale njěkoržmy! Hdnž žu wodny nětkle tak špadnyke, žnano je to kaž pschi morju šnamjo, so sažo pschibhujaj.

„So by wón tež džewjecž a džewjecždžějacž njewostajil w pusčžinje“. Sažo jěne praschenje. Móže da tón Knjes pošbožny na khwilu na boł šajicž, šhubjeny hrěšnikow dla tak mohł rjez, so by wšchitku žwoju móž na tule nusu šajil? Ale to njěcha naše žłowo prajicž. To žu čžłowiske myšle. Našy tekst chje jěnož wušbėhnyčž: Tam, hdnž móž hrěcha knježi, je Božě džěło praschenje žiwjenja. Hdnž njěby žłónzo jěho hnadny do tejele čžmy žwěčžiko, dnyrbjało wšchitko žiwjenje mrěčž. Tohodla wón hrěšnikow žanu hodžinu kamny njewostaji, ale sa nimi džě, hdnž po žwojich kamžnych pucžach křodža. Hižom šadny bližšćej ščatny bychu i mjesow Božeho žłónza byli a žane štwjelčžko njemóhlo wjazny w jich wutrobach narosć. Potajkim: Boh čži njeda ani jenu křočakku po kamžnych pucžach do čžemnosćci hiečž — wón sa tobu džě. Wětr wěčžnosćci tebi kaž i domišny wótoło čžola duje, so njěby Boha šabnył.

„A njěščol sa tej šhubjenej tak dotho hacž by ju namačak“. To je najčžějšči křuch wumóžerskeho džěla twojeho Knjesa. W křakich wobštejnosćach móže wón ju jěnož sažo namačacž? Tola jěnož šranjenu, wohórcženu, ščoržby we wutrobje mějo. Žemu njěje čžěžke, so wón dnyrbi hiečž po tnyžaz šaplecženny pucžach na tymle žwěčžě, so by to šhubjene

Jažo namakať, kotrež tola jeho šwjate šnamjo na šebi nješe. Žemu je jenož to tak czežke, so šwoje šnamjo w tajkej wo-
hidnošči nadeńdže a dyrbi telko hidy sa lubošć, telko šhudo-
by sa bohatštwu namakać. Šiškće je tak, so Boha toho
Knjesa pšhe wšchu měru bola te rany, kotrež cžlowještojo
šwojej šamšnej dušči šbija. W jenej jenicžkej hodžinje wo-
ni, hušto hižom w młodnych lětach, wšhitke Bože džeta na šwo-
jej dušči wuhašnu. Stawišna wo czerpjenju a wumrjeczu
našheho Šbóžnika w bibliji, njeje nam kaž bološne šdnyhje-
nje žiweho Boha, so dyrbjeshe šwojeho jenicžkeho šyna na
šhiž nabicz, so bnyhu cžlowještojo jene měštno měli, hdyž du-
šchowne bološće šwojeho Boha šknyša? Šaj, pšhes wšhitku
haru a wšhitke mrěče našheho šwěta i wyšoka šerlušy ša-
šlinczi, kiž našču dušču w jejnych šlubinach pyta: „Šacž by
ju namakať...“

„... hdyž dom pšhińdže...“ Mašch hodžiny w njebie-
šach, hdyž šwony po wšhitkich njebiešach šaswonja a wšhitzy
šwjeczi a šbóžni šo šhromadžuja. To šu te hodžiny, hdyž
Bóh tón Knjes šo wot šwojich štarošćow wo cžlowjeka dom
wróczi. Ale tež to je hiškće džeto! Pšhetož wón namakanu
wowczku šam na šwojimaj ramjenjomaj i wjekełošću dom
nješe. Ale na tym njeje, so by wowczka šwojemu wumóže-
rjej lohko cžinila, šo šwiekelicz. Młony šwět, do kotrehož šo
nješe, je rjany a šwóncžny, ale šarny šwět, w kotrymž bėšhe
žywa, ma móž, šajkuž njebychmy ša móžnu měli. Kať tež po-
tom hiškće našhe cžeto napschecžo džeta, hdyž je tež duch
šwólniwy, po Bosy žiwy bycz! Žapoštol Pawoł je tola
woprawdže šwoje woblicžo štajiť na to, šhtož je horjekach.
A tola w lišće na Romškich w 7. stawje nam wo tym powě-
da, so dyrbi wojowacz mjes dobrym a šlym. Ně, tak to njeje,
so šmy duzy na dompuczu hižom w njebiešach. Bóh tón
Knjes ma nješč, tež na wumóženych cžlowškich dušchach, do-
niž njeje jich woprawdže dom donješč.

„... a šawoła šwojich pšhecželow a šušodow a rjeknje
i nim: Wjekełcže šo šo mnu!“ Kaťte to škóncžnje! Bože
wumóžešće džeto šo škónczi i Božej wjekełošću. To je po-
tom njeđžela tny šbóžnyh! Tehodla wěrju, so šmėjemy tež
w njebiešach hiškće wjele šwjateho a rjaneho cžinicž. Bóh
tón Knjes naš šwola, so šo i nim šobu wjekelimy! Šnano
móžeš ty hižom tudy šwojemu Šbóžnikaj pomhacz, so šo na
dušchach wjekełi. Njeměš nišoho, kotremuž mohł pošajacz,
šažo na prawy pucz pšhińcz? W twojim šušodštwje? Na
žadny pad nješměš se žiwjenja wuńcz bjes toho, so šwěčza-
zej wocz i twojeho Knjesa nad twojim šamšnym žiwjenju wi-
džij a jeho šawjekełiš, so wjekełnyh cžlowjekow dom nješe.

Kóžde wumóžene žiwjenje je kruč wěčnjeje njebieškej
wjekełošće. Kaťka potom Boža cžicha, šwjata, wucziščaza
a wukhowaza lubošć w našim žiwjenju pšhed nami šteji!
Wšhednje dyrbjeli šwoje šolena we wutrobnej džakownošči
šhibowacz. Njeje nušne, na tamne powědancžo wo šronje
bjes drohich šamjenjow špominacz, kotruž młoda holza we
njebiešach dósta, dokełž njebėšhe šo ženje na šemi na hnadže
šwojeho Boha na hrěšnikach šwiekelika, ale bėšhe jenož
pšhezo na šwoju šamšnu dušču myšliť. Wjazy wjekełošće
i Božimi jandželami w šchescžijanštwje! Šamjen.

Wucž mje cžinicž, Knježe, po twojej woli.

Wucž mje, Knježe, po Twoj' woli
Šso tu štajnje škožowacz.
Tny dla našej winy šwoli,
Cžeto, krej tu na šo wšacz,

Kať hrěšny mój doť je Cže i bološču štužik,
Tuž pomhaj, so Tebi bnyh šwěrnisho škužik.
Špošč, Žesu, so wnyšhe wšcho, lubuju Cže.
Njedž žana móž wot Tebie njeđželi mje!

Chyň naž wuczič, kiž šmy brali
Š wulkej Twojej hnady tu,
Šo šo bychmy lubowali
Šažo bratiša mjes šobu
A hladali šawicže, šwady šo wšheje,
Šhtož pšhištojne i prawemu šchescžijanštwu njeje.
Naž, Knježe, we bėdženju podpjeraj tu,
Šdyž nješchecžel lešč a móž nałož i wšchu.

Dyrbimy-li po Twoj' woli
Nuts do wšhelkej' žačošće,
Daj Ty móž, so bychmy móhli
Ašhiž šwój nošnyč šcherpliwje.
Tvoj duch šam chyň po prawym puczu naž wodžicž.
Nam cžichošć a radošč do wutrobny płodžicž
A wěru, o Žesu, kiž wě, so wšhať Ty
Tu štajnje našy pašny a Wumóžnik šy. J. B.

Do pšchirody — i pšchirody.

Do pšchirody du našhe myšle nětkle. Łacžne šuche hona-
wabja je won i šebi. A našhe myšle šu polne štarošćow,
polne bojoščow.

A ničžo wjazy njeje w našich myšlach a w naž? Niz
tež modlitwy, prošty?

Pójmny tola won do pšchirody žyle! Podnurmny šo do
pšchirody, do roštinow, do wšheho, šhtož naž tam wobdawa!
Šacžuwajmy šobu lačnošč pšchirody, žedjenje pšchirody, po-
wošchewjenju a to i žylej wutrobu, i žylej dušchu! Pať my
pšhi tym šacžujemy, kať tež w naž šucho, kať tež w naž wu-
prašchene wšcho, pať šacžujemy, so my tola w šebi wošche-
wjenje mamy, so je na čha dušcha, so šmy my wošchewjeni
w našej wěrje. Šdyž to přenje pola tebie, pšhi šwonkow-
nej šuchocže tež šnutsłowna šuchota, pšhińdže naštróženje, kiž
tebie, hdyž njeje hižo pšchepošdže, domjedže, na pucz, po ko-
trymž pšhińdžeš šam i wošchewjenju, po kotrymž potom tež
džeš po wošchewjenje ša pšchirodu. To je pucz wěry. Po
tutym puczu wěry duzy šy pať hižo, hdyž šo wěšch pšhi wšhej
horzocže a šuchocže wošchewjeny i mozu wěry. Šsy šylny
došč, hič dalšchi pucz, pucz modlitwow a proštow. Ty wo-
šriedž lačnyh honow, ty doma, ty w Božim domje džesh
i Bohu a šo modliš a prošny wo dešč, wo wošchewjenje
ša hona, šufi, pola, šahrody a šhtomy — a ša cžlowjekow.

Do pšchirody džemy my ratarjo, my wješnjenje šoždy
džen šnowa. Džemy my šoždy džen šnowa tež pucz do mod-
litwow? Š pšchirody pšhišhadžamy šoždy džen lačni dom?
Pijemy tu wodu, po kotrejž šo nam nočže wjazy picž? Šdyž
wodu se šem šewe študnje pijemy, woštanjemy tola lačni.

Šhto je něšto wošebite w tutym šuchim cžažu? To,
so dyž a dyž, šamo hušto, pšhicžehnje mrócžalka, kotraž
dešččik poščeje. Po nej pať pali šažo škónzo, šušchi wěšik.
Šhto to reka? To reka: Boža ruka šo škicža nam cžlowje-
šam, Boža wšchewomóžna, wšchewomika ruka, a cžaka, hacž ju
nješapšhimnjemy. My ju šapšhimnjemy, hdyž i wobemaj
rukamaj šwojeje wěry šo modlo jeje pšhimamy. Cžinimy
my to? Šsmny my to cžinili? Ašchescžijenjo rekamy. Šsmny
my šchescžijenjo? My šmy jenož šchescžijenjo, hdyž rěčimny

tu rěč, kiž je rěč wěrjazeje wutrobnj s Bohom Wótjom we njebiešach. Kač mohło džěcžo lube džěcžo nana bncž, hdnž njerěcži s nim? Kač móže čłowjek kšesczijan bncž, hdnž ho njemodli.

S kajkim wocžakowanjom by njedželu ke mšci schoł? Se kajkim pšchindžesč dženša? Mnjalu žebi tola, so s tym, so we Božim domje kóždn dom s astupjeny s modlerjemi, s modlerkami. A to woboje: Njeh dale hišcže žuchota — dženša wutoru žuši kłoncžo po mišym wobkřepjenym sažo snowa a dale — abo njeh mjes tym pšchindže desčcziť mišy, bohaty! Woboje wabi, nusnje, čžeri kšesczijana, kšesczijanťu do šromadneho žluženja a modlenja pšched Bohom. A hdnž je kšesczijan s dobom ratať a wježnjan, wabi jeho wšcho dwójžy křutnje k tomu. Kšesczijanski ratať a wježnjan sa-čžuwa dwójžy křutnje s pšchirodu a s rostlinu. Pať budže to njedželu hišcže křutnišche, hišcže horžnišche modlenje a proščenje wo wofšchewjenje pšchirodu a s dobom wo wobarnowanje pať budže to wulke wšfaze křwalenje a džakowanie. To džakowanie pať tež pšchi wščem horžnym proščenju njepobra-čhui. Džakujmy ho, so ho žměmy modlicž, — so wěmy, so ho žměmy modlicž. A pšchi wščem džakowanju sa deščcž njepobračuje tež proščenje wo ščit a dalsche žohnowanie.

Tak je. Nětť budže dženša kóžda žwójba poľasacž — abo je hižo poľasala — hacž je wona tam pobrachowała, hdnž je je městno, městno kóždeho kšesczijana, kóždeje kšesczijanťi.

Biblija.

Biblija, přenja žyła Biblija, němšťa po Lutherowym pšcheložku, žwjecži lěťša w septembru žwój 400lětny jubilej. Mjenuja tutu přenju němštku Bibliju tež Septemberbibliju.

Je tohodla na čžažu, ho lěťša s Bibliju wožebje saběracž. Niz jenož, so ju čžitaš, ně tež rospominacž, šhto po prawom Biblija je a čže, šhto je doľonjała, šhto čže doľonjeć.

So ju čžitaš, ho tola žamo rosumi. Ty by tola ewangelťi kšesczijan. Ty tola nočžesč jenož mjeno kšesczijan mēcž a pšchi tym niz bncž, šhtož rěľasč. Kaľke by mi to tež byľo!

Sajimaze tehodla, žebi ras prajicž dacž, šhtož je tón abo tamny wo Bibliji rěčľať a piľať. Tak toľe, šhtož tu ščžhuje:

„Biblija je najštrachnišchi nadpad na čłowjeka. Wono ho njejedna wjažy wo jenotliwe wobmyšlenja a praščenja. Ně, ja bym prašchany: Čžesč Ty čžinicž moju wolu a mje jaťo žwojeho křiesa pšchipoľnacž abo niz? Čžesč Ty žlyšhecž, šhto bym ja čžiniť, so bncž Tebi pomhať? Tamne je notliwe praščenja nejžy s tym wotštronjene, ně, wone by pšchi praščenju, kotrež moju eššitenžu nastupa, do šadny žunjene; haj wone bywaju wot tam snowa wobžwěťlene a namaľaja nowe wotmolwjenje... Šhtož Bibliju wocžini a ho tam prašča a tu prašča, je nadobo žam prašchany. To je jeje wašňje: Wona njedišputuje, wona kommanduje. Biblija jaťo wopižmo Božeho šjewjenja jedna wo wojowanju s hrěchom. To je wojowanie wo žwjatosč Boža, wo nje-wobmyšlowanu plačžiwosč jeho pšchikašnjow: „Njemylče ho! Bóh ho njeda sa žměch mēcž! Šhtož čłowjek žnje, to dyrbi tež žnjecž!“ To šteji, so to pšchipoľla prajimy, w Nowym Šalonju, niz w Starym! Šhtož ničžo wo tutym wojowanju njewě, t. r. šhtož ho sa tutym žudnikom njeprašča, ale ho prašča, hdnž ho do žyła prašča, sa poliziju a sa paragrafami křoľstazeje saľonškeje knihi abo sa tym, šhtož žnadž

bychu ludžo prajili, tón njerěčž haľle wo Božy. Je něšhto na tym, na tutym prawje ašňla, na tutym prawje wuľhowa, kotrež nam Bibliju jewi, je něšhto na tym, na tutym wjedženju wo měštnje, na kotrež žměmy se wščem, šhtož naž žudži a šhtož naž sahubje pšchewoľstaja wucžeknjcž... To je wucžek a dom: „Dobry wuľhow“....

Sa wšchitřich.

Wjedniť wuľheho šjednocženštwja saľojnikom wuda nje-dawno wuľas. W tutym šteji tež něšhto, šhtož sa wšchitřich plačži, njeh by saľojnizy njeh niz, šhtož plačži sa mužšřich a sa žonšře:

„Ja prošču dale, widomnu pšchesjednosčž křucžicž se wšchědnje wobnowjenym rošžudženjom, so tež wobkřadžejo s druhimi žwojeho štanta, pšchesjednosčž hajimy. Sawiľčž a hidi, tuľanje a ludanje dyrbimy wšchitřy pšchego bóľe sa to mēcž, šhtož tu mjenujžy ľažerjo pšchesjednosčž a tak naj-hóršchi njepšhecželjjo noweho štata. Šdnž šhtož něšhto pšchecžiwu druhemu ma, njeh čžini, šhtož ma rny muž čžinicž: Wón wupraj ho šjawnje a šprawnje pšched tamnym. To čžiličži a jednocži!“

Šdnž je to tu powšchitřownje prajene, ľať wjeľe bóľe dyrbimy my kšescžijenjo ho po tym mēcž a tajžy bncž! Kaľ pať je we wšchědnym žiwjenju? A Ty, doľonješč Ty to a maľš ho Ty po tym tohodla, doľeľž by kšesczijan?

Rospominaj.

Džiwažo na wojowanja wo nabožinu, wěru, žwěťana-ľlad pišče D. Traub:

„My wšchaf žmy na wščem poľľedku toho pšchewědcženja, so je wšcho tajke wuwicže a roswicže wěry w ruľomaj wšchitřeho a so Bóh njebudže wotžadženy se žanym wuwicžom čłowještwa a so ho ničžo, šhtož čłowjeľojo něľať praja, ani jeho njedotťka. Na wščem poľľedku njewojujemy my wo čžesčž Boža teho Kņjesa — tuta šteji křucže saľoženja a nje-šranjena we wěčžnosčži — ale wo žwoje dobre žwědomnjo.

„Bóh ma ho sa tšić lěťa wotštronicž.“

Piľaš tutón rnyčž abo niz? ho prašchach. Piľach. Bu džě hižo piľany. Šteji w jenym s najnowšřich wuľasow ruľheho wjednika Štalina. Štalin a drušy móžnarjo by mjenujžy wuľas podpiliľali a wudali, w kotrymž ho praji, „so ma ho Bóh w běhu tšřoch lěť s Ruľškeje wotštronicž“.

Dale tam rěľa: „1. meje 1937 njekřmě w křaju Šsowjet-republiki žaneho Božeho doma wjažy bncž. Šsebi Boža pšchedštajecž, je něšhto se žřjedžneho wěľa a žlužesche potľočowanju džěľacžerjow; to ma ho s ruľřich mjesow wu-poľasacž.“

Tuto džěľo pšhecžiwu Božu je na tšřić lěťa rošžěľene. W přenim lěčže tuteje „w ó j n y p š c h e č ž i w o B o h u“ maja ho wotštronicž wšchě nabožne wucžeknje a ma ho wščem žlužobnikam nabožnych šjednocženštwow wšcha žřroba sebracž, kotruž maja prawo doľtacž. W druhim lěčže ma ho saľrocžicž pšchcžiwu nabožnemu saľožkej žwójby; ludej ma ho roľomne pohanštwu saľchěćpicž. Tšecže lěťo dyrbi doľoľonjecž, šhtož hišcže njebudže doľonjane.

Danšľa nowina, kotraž wo tym rošprawja, pšchitřaji: „Šsowjetruľša njekřměje we wojowanju pšhecžiwu Šesubej

Khrystuſkej wjaſny wuſpěcha hačž pohanſke romſke kěžorſtwo ras mjeſeſche. Doſkónčnje dohnyče ſmjeje tola wěrnosć a prawdoſć!“ —

Tak w Ruſkej! Tola tuta pſchiſpomnjeńka praji hiſſeje něšto, tež něšto wo wobſtejnoſćach w Němſkej: „Pohanſke, mjenje abo bóle pohanſke hibanje pſhecziwo Jeſuſkej Khrystuſkej njeſmjeje w Němſkej wjaſny wuſpěcha hačž tamne pohanſke hibanje w romſkim kěžorſtwje!“ —

Zyrkej Khrystuſowa.

Głóž: Nam twjerdy hród je.

Raž doſho Khrystuſ Khrystuſ je,
Ma Jeho zyrkej woſtać!
Wſchěch njeſpheczelow ležnoſće
Ju njeſamóža doſtać!
Wſcha Eſyn je t pomozny
Tam t Božej prawizny!
Tón woſtanje jej móž!
Wſcha ſtraſna helſka nóz
Pſched Jeho głowom čžeka.

Čžeſć budž Čži, kralo najlubſhi!
Ty frónujeſch naž t hnadu;
Hdny zyrkej w Twojej luboiczi,
Je wuczeſka wſchom padu.
Džať budž Čži, Sbóžniſo,
So na njej kmileſch ho,
Tej kwećziſch t prawdoſćju
A t lutej dobrotu!
Ach woſtať pſchi naž, Rnježe!

Se Eſwojim głowom, Eſwojej krowju
Eſyn zyrkej ſtajnje ſbožik.
Eſyn dom jej we wſchěm wſchoru
Na podložk ſkalny ſložik,
Eſyn wuſwolik hej ju,
Čžeſch we njej bydlicz tu.
Tuž tež ju ſakitaſch,
Tej jako herbstwo daſch
Wſchě kražne, wěczne kubla.

Tak woſtať pſchez jej ſe ſchitom,
Donž traja ſpytowanja.
Njech předuje ho pod kſchizom
To głowo žohnowanja!
Sdžerž t kwojej čžeſći tu
Tež naſchu kwojatnižu.
Tej kwećzniť woſtaj nam,
Ty pať budž kweža ham,
Donž kweť wſchón njeſahinje.

Jurij Bróžk.

Zyrkej a ſtat.

Němſta Ewangeliſta Nationalſynoda ſeńdže ho, kaž piža-ju, w jułju a to pať w Lutherownym mjeſće Wittenberg abo w Barlinje. Jeje najwjeſſhi nadawť je, wo nacziſku nowjeje zyrkwineje wuſtawy jednać. Wuſtawa, kotraž bu 11. jułija 1933 pſchijata, njedokaha wjaſny. Wobſtejnoſće hu ho pſcheměńke a roſwik. Woſebje je połoženje tehobla čžiſće druhe, dokeľ je wjele dotalnych krajnych zyrkwjom ho žyle t Němſkej Ewangeliſkej zyrkwju ſjednocziło, mjenujž 11 t něhđže 32 000 000 duſchow. Daſſche krajne zyrkwje mje-

nujž 17 t 8 000 000 duſchow, njeſku tuto ſjednocženje hiſſeje wuprajke. Wubjerť Nationalſynodny drje ho bórny ſeńdže, ſa ſynodu tuto roſſudne dželo pſchihotowacž.

Kanzlerowny wobras na woſtarju. Tam a hem bē ho ſtało, ſo bēchu pſchi Božich klužbach kanzlerowny wobras na woſtať ſtajili. Tole bēchu, ho wobčežujo, kanzlerej Adolfej Hitlerkej woſjewili. Tutón je wotmołwicž dať: Němſki kanzler je najdoradniſho pſhecziwo tajtemu čžinjenju a je poručik, tajke něšto ſa pſchichod ſnjemóžnicž.

Württembergſka budže 8. jułija 400lětny jubilej reſormazije we Württembergſkej kwojeczič. A tomu buchu runje knihi ſtawijny reſormazije we Württembergſkej hotowe a wudate.

Bibliju do Ruſkej pſchedacž a poſłacž, je w tułhwilu njemóžno. Tak wupraji ho Britiſke Bibliſke Towariſtwo. Do wulkeje wójny ſčzeleſche wono kóžde lěto poť milijona Biblijow do Ruſkeje. Wono je kwoje ſkutkowanje na to wobnjeſowacž dyrbiło, ruſke Biblije w baltiſkich krajach roſiſchě-rjecž.

Pſhecziwo Eſowjetruſkej. Genſſka ewangeliſka zyrkej je dorasnje proteſtowała pſhecziwo tomu, ſo Eſowjetruſka ſaſtupi do ſwjaſka ludow. To by było, tak praji, wohanjenje kſheſczijanſtwa, wohoženje ſwjaſka a ſtrach ſa žyly kraj.

Pſhecziwo wěrie a zyrkwi. Njedawno pižachny, kať bē někaťki tydženik wuhanik kſheſczijanſtu wěru, woſebje kwojate wotkaſanje a kať je na proteſt duchownych a woſadow kanzler Hitler ham ſakročik. Podobnych nadpadow hu tež druhđe čžinili, tak krotko do kwojatkow w Bajerſkej. Tu ma kóždy hobu kēžbowacž a, hdny ho wěra hani, proteſtowacž a ſakročicž, niž pať mjelčecž. Proteſtontojo tola reſamny. Proteſtontojo dyrbinny bycz pſchede wſchěm pſhecziwo bjeſbóžnoſći a njewěrie. Najlěpſhi proteſtantiſmuſ pať je tón, kiž pſchezo, niž jenož pſchi nadpadach, kwoju ewangeliſtu wěru wuſnawa kať t wutrobu a myſlu, kať ſe głowom, skutkom, ži-wjenjom.

Wſchelate t bliſta a đalofa.

E Hornjeje Šleſyſkeje. Stare waſchnje hórnikow hu tu ſažo wobnowili. Hórnižny hromadža ho přjedny hačž do podkoptow jědu t nutrnoſći. Tak ſhromadžichu ho hórnižny — bē jih 300 — w domje jamy Kralowa Luiſa pſched woſtarjom. Modleť ſpěwaſche někotre stare modlitwy hórnikow. Duchowny rěčjeſche wo čžežkim a ſtrachapołnym džele hórnikow. — Tute nutrnoſće maja tam něť ſažo kóždy džeň.

Na puć.

Naſch wſchědny khlěb daj nam dženką.

Liſtowanje:

Sa 4. po Tr. R. w M. — Sa 5. po Tr. R. w M. — Sa 6. po Tr. W. w H. — Sa 7. a 8. po Tr. poſtaji wyſchſhi t. S. — R. W. we W.: Předomanje dónđže pſchepoſdže. Proſchu kwojich kobubratrow wo pſchipoſłanje předomanja najpoſdžiſcho do kriedny dopoſdnja kóždeho tydženja.

R. H. w D.: Wutrobnny džak. Bē wſcho hižo pſchihotowane. Tohodla dženką. — Rni. J. B.: S džakom pſchijimach bohātu poſnyku. Redaktor.

Samoliwity redaktor ſarať Wyracž w Noſačizach (Noſtiž b. Weißenberg). Naſtať Eſerbſta głowna předaſſa konſerenz w Budyſchinje. — Čžiſch „Eſerbſke Nowiny“ w Budyſchinje. — Wuſhadža kóždu sobotu a plać ſchťwórcłětnje 108 pjenjeſtow.